

skabel af træffe Overenskomst om deres Formueforhold, hvilken Frihed nu er væsentligen hæmmet dels derved, at Gylbigheben af Egtepagter er Betinget af kongelig Stadsfæstelse, dels ved de betydelige Gebyrer og Omkostninger, der nu fordres og som afftrække de Uformuende fra at oprette Egtepagter, maa Mindretallet anse det ønskeligt, at hin Frihed virkeliggjøres derved, at Egtepagter, oprettede forinden Egteskabet under betryggende Former, tillægges Gylbigheben uden kongelig Stadsfæstelse.

Naar der da ikke forinden Egteskabet er vedtaget nogen Overenskomst mellem Egtesællerne om deres Formueforhold, og den Indskrænkning i Formueforholdet, som Lovforslaget indeholder til Fordel for Hustruene, saaledes er indtraadt, kan der dog under Egteskabet, ogsaa fra Hustruens Side, opstaa et velbegrundet Ønske om, at denne Indskrænkning bortfalder. Men med Hensyn til den Egtepagt, der derom da maa afluttes, saavel som med Hensyn til Ophævelse af eller Forandringer i eller Tillæg til den forinden Egteskabet indgaaede Egtepagt, vil det, saavidt skjønnes, blive nødvendigt at opretholde Fordringen paa kongelig Stadsfæstelse som Betingelse for Overenskomstens Gylbigheben, idet Hustruen da er under en Indflydelse, som kan gjøre det tvivlsomt, om Beslutningen er fattet med hendes fulde Frihed, hvorfor det da ogsaa tør forudsættes, at Stadsfæstelsen ikke vil blive meddelt, uden at baade Dørlighedens og hendes nærmeste Slægtninges eller troværdige og med Forholdene nøie bekendte Personers Erklæringer ere indhentedede om, hvorvidt Egtesællerens sãnde Gaan gjør de trufne Bestemmelser tilraadelige. Ligeledes tør det uden nogen udtryffeligg Forfæstelse anses som en Selvfølge, at der ved Stadsfæstelsen vil blive givet Paalæg om Overenskomsternes Thinglæsning m. m.

3 Genhold til det saaledes Anførte foreslaar underskrevne Sessens, at

Lovforslaget affattes saaledes:

Forflag til Lov
om Ektepagter og gift Kvindes
Aadighed over, hvad hun erhverver
ved selvstændig Virksomhed.

Ved Ektepagt, som forinden Egteskab oprettes for Notarius publicus og kundgjøres ved Thinglæsning paa den i Plafaten af 10de April 1841 § 1 bestemte Maade, kan Formueforholdet mellem Egtesæller, uden at kongelig Stadsfæstelse

udkræves, ordnes paa den Maade, de for sig finde tjenligst, og kan det derved vedtages, at fast Eiendom, Kapitaler og enkelte Gjenstande, som tilhøre eller senere ved Arv eller Gave tilfalde den ene af Egtesællerne, skulle være undtagne fra Formuesælleskabet. Ektepagter, som oprettes, efter at Egteskabet er indgaaet, saavel som Overenskomster, som under dette træffes om Ophævelse af, Forandringer i eller Tillæg til en Ektepagt maa for at blive gyldige forsynes med kongelig Stadsfæstelse.

Er ingen Ektepagt oprettet, hvorved anden Bestemmelse er taget, har gift Kvinde Ret til, uden Mandens eller anden Børgeres Samtykke, i levende Live at raade over, hvad hun erhverver ved selvstændig Virksomhed, som ikke grundes eller vedligeholdes væsentlig ved Mandens eller Fællesboets Midler, og hvad bevislig er anskaffet ved saadant Erhverv. Saadant Gods eller Erhverv hæfter ei for Gjæld, Manden har stiftet, medmindre Hustruen har samtykket i Gjældsstiftelsen.

(Foraaavidt det under Nr. 4 ovenfor stillede Endringsforslag vedtages, indsættes dette som § 2 og den foran staaende Del af Lovforslaget gives da Overkrift § 1.)

Undertegnede Dørlighed kan ikke med Fler-tallet være enig i at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Naar jeg her nærmere skal udvilde de Grunde, hvorfor jeg ikke kan gaa ind paa Lovforslaget, skal jeg ikke komme ind paa Betragtninger over den svævende og uklare Maade, hvorpaa Forslaget er affattet, og paa de Lov og Lovtvedtigheder, Forslaget paa ethvert Punkt frembyder, da jeg udførlig har udtalt mig derom ved Sagens 1ste Behandling, men idet jeg, uanset dens store praktiske Betydning, ser bort fra denne Side af Sagen, skal jeg kun holde mig til den Tanke, som gaar igjennem Lovforslaget, og som har baaret dette frem.

Forslaget gaar ud paa at gjøre Hustruen uafhængig af Manden, med Hensyn til hvad hun erhverver ved selvstændig Virksomhed, og det Spørgsmaal paatrænger sig da naturligen, hvilken Indflydelse en saadan Stilling for Hustruen vil have paa det ægteskabelige Forhold i Almindelighed. At Manden og Hustruen ere Et ogsaa i Henseende til Formuen, er en i Befolkningen saa indlevet Opsættelse, at et Indgreb deri, uden en samtidig rationel Ordning af det hele Formuesælleskab, let bliver skæbende; det Eftvise i Egteskabet faar et kontraktmæssigt Anse, som i mange Tilfælde vil virke uheldig paa Forholdet mellem